

МОТИВИ:

„**ВИВА КРЕДИТ**“ АД, с ЕИК 207343548, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Люлин, ж.к.„Люлин“ 7, бул.„Джавахарлал Неру“ №28, бл.АТЦ „Силвър център“, ет.2, офис 73Г, представлявано от Изпълнителният директор Свилен Петков Петков, с ЕГН *****, е обжалвало НП №К - 003914 от 17.01.2024г., на Директор регионална дирекция за областите Видин, Враца и Монтана към гл. дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което за извършено нарушение на чл.11, ал.1 т.1, т.10 и т.12 от **ЗАКОНА ЗА ПОТРЕБИТЕЛСКИЯ КРЕДИТ /ЗПК/**, е наложено административно наказание – **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на **3000 /три хиляди/ лева**, на основание **чл.45, ал.1 ЗПК**.В жалбата и в писмена молба приложени по делото чрез адв. АНТОАНЕТА ГЕОРГИЕВА НИКОЛОВСКА - са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на издадения от наказващият орган акт и се иска отмяна на издаденото наказателното постановление с присъждане на разноски.

Ответникът по делото в придружително писмо и писмено становище от ст. юрисконсулт Снежинка Джурджинска ангажира доводи за неоснователност на жалбата и потвърждаване на наказателното постановление с присъждане на разноски.

Производството по делото е по реда на чл.58д – 63д от ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

На **25.04.2023г.** в офис на „Вива кредит“ АД, находящ се в гр. Враца, бул. „Никола Войводов“ №34 е извършена проверка от служители на Комисията за защита на потребителите /КЗП/. Проверката е извършена във връзка с изпълнение на план програмата на КЗП за спазване на изискванията на **Закона за потребителски кредит**. При извършване на проверката от страна на служителите на КЗП, въз основа на изисканите и предоставени два броя договори за предоставяне на заеми било констатирано, че кредитора „**Вива кредит**“ АД, На **24.04.2023г.** в стопанисвания от обект - офис „Вива кредит“ в гр. Враца, находящ се на бул. „Никола Войводов“ № 34, е сключил Договор за паричен заем Standard 14 №5922445 от 24.04.2023г. с потребител, който не съдържа задължителната информация, съобразно изискванията на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12 от Закона за потребителския кредит/ЗПК/**, а именно:

- Място на сключване по чл.11. ал.1, т.1 от ЗПК;
- Годишен процент на разходите /ГПР/ по кредита, дължими от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 от ЗПК начин по чл.И.ал.1, т.10 от ЗПК.

В договора е посочен ГПР, който не отговаря на действителната стойност и не са посочени взетите предвид допускания при изчисляването му;

Пълната информация по чл.11. ал.1. т.12 от ЗПК, а именно: че планът трябва да съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент и когато е приложимо, допълнителните разходи.

По време на проверката са изискани от представител на кредитора 2 броя договори за потребителски кредит, сключени с потребители в офиса в гр.Враца, със заличени лични данни на кредитополучателите, като са предоставени Договор за паричен заем Standard 14 № 5922445 от 24.04.2023 г. и № 5922685 от 24.04.2023 г.

От съдържанието на предоставения **Договор за потребителски кредит № 5922445** е констатирано следното:

По чл.11, ал.1, т.1, от ЗПК - В договора в **чл.1** касаещ „Дата и място на сключване“ е записано само гр. София и дата 24.04.2023 г., без да се разбира, че всъщност договора е сключен в гр. Враца в офиса на дружеството;

По чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК - съгласно Договора заемната сума е **2000 лв.**, размерът на погасителна вноса - **125.81 лв.**, като общата дължима сума - **3774.30 лв.**, срокът на действие - **60 седмици**. Фиксираният лихвен процент по кредита, съобразно чл.3, ал.1, т.5 от договора е в размер на **40.32%**, а в чл.3, ал.1, т.8 е записано - Годишен процент на разходите /ГПР/- **49.37 %**.

В чл.5, ал.1 от Договора е посочено: „*Заемателят се задължава в 3-дневен срок от усвояване на сумата по този договор да предостави на Заемодателя едно от следните обезпечения на задълженията му по този договор, а именно: Поръчител - физическо лице, което да предостави на Заемателя бележка от работодателя си, издадена не по-късно от 3 дни от деня на предоставяне и да отговаря на следните изисквания: да е навършило 21 годишна възраст; да има минимален стаж при настоящия си работодател 6 месеца и минимален осигурителен доход в размер на 1000 лв.; през последните 5 години да няма кредитна история в Централен кредитен регистър към БНБ или да има кредитна история със статус „период на просрочие от 0 до 30 дни“; да не е поръчител по друг договор за паричен заем и да няма сключен договор за паричен заем в качеството си на заемател или Банкова гаранция, издадена след усвояване на паричния заем в размер на цялото задължение на Заемателя, посочено в чл.3, ал.1, т.7 валидна 30 дни след надежда за плащане по договора.*“

Съгласно **чл.5, ал.2** от договора, в случай, че потребителят не изпълни задължението си, посочено в **ал.1**, дължи на кредитора неустойка в размер на **838.80 лв.** Страните се уговарят неустойката да се разсрочи и да се заплати на равни части към всяка от погасителните вноски, посочени в чл.2, ал.1, т.4, като в този случай дължимата вноса се увеличава на **153.77 лв.**, а общото задължение по договора значително се повишава на **4613.10 лв.**

Поради което на e-mail office@vivacredit.bQ е изискано на кредитора „**Вива кредит**“ АД да предостави становище, в което да поясни, включени ли са неустойките за неизпълнение на задължението за осигуряване на поръчител в размера на ГПР. На 12.07.2023 г. с вх. № М-03-353 на електронната поща на КЗП, гр. Враца е получено писмо от кредитора, в което е посочено, че неустойките не са включени в размера на годишния процент на разходите /ГПР/. Видно е, че в чл.3, ал.1, т.8 на Договор за паричен заем Standard 14 № 5922445 от 24.04.2023 г. е посочен годишен процент на разходите, като абсолютна процентна стойност - 49.37%, без да са взети предвид допускания, използвани при изчисляване на ГПР по определения в Приложения № 1 от ЗПК каквото е изискването на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК. По този начин посочената от кредитора информация е невярна, поради което не може да се приеме, че е предоставена на потребителя.

Съгласно разпоредбата на **чл.19, ал.1** от ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от

всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В договора липсва конкретизация относно начина, по който е формиран посоченият ГПР, което води до неяснота относно включените в него компоненти. При липсата на данни за наличие на други разходи по кредита, може да се направи извод, че единственият разход на потребителя е предвидената в договора възнаградителна лихва и при това положение, не става ясно как е формиран ГПР от 49.37% при лихвен процент по кредита - 40,32 %.

На следващо място, невключването на неустойката в размера на ГПР води до това, че има разлика между формално посочения и действително прилагания размер, което по същество е непосочване на ГПР по кредита, в нарушение на **чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК**.

- по **чл.11. ал. 1. т.12 от ЗПК** - в Договора в чл.б. „Заемателят има право“, в т.5. е посочено само общо: „Чрез подаване на писмена молба до Заемодателя, по всяко време от действието на договора да получи погасителен план за извършените и предстоящите плащания, съгласно чл.11, ал.1, т.12 от ЗПК“.

Договорът не съдържа задължителната информация, посочената в ЗПК, че погасителният план трябва да съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на база лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи. От представения сключен Договор за паричен заем Standard 14 № 5922445 от 24.04.2023 г., се установява по несъмнен начин, че същият не съдържа цялата горепосочена задължителна информация, съгласно изискванията на ЗПК.

Установено е, че и другият предоставен по време на проверката **Договор № 5922685 от 24.04.2023 г.** също не съдържа тази задължителна информация.

Въз основа на това е прието, че с деянието си кредиторът е нарушил разпоредбата на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12 от Закона за потребителския кредит**.

Констатациите от установеното в хода на проверката били обективирани в съставените на място **Констативни протоколи №К-2742383** от 25.04.202 г. с приложения и **№ КП №К-274283** от 25.04.2023г. с приложения, **Становище** вх. № М-03-353/12.07.2023г. Протоколът е съставен и връчен на присъстващ при проверката служител, като с него са дадени и указания до представляващия дружеството в определен срок да представи в КЗП-Враца съответни документи за проверка.

До представляващият дружеството било изпратено писмо – покана, в което било посочено, че представител на същото следва да се яви на 19.07.2023г. в 14.30 часа в гр. Враца в офис на Регионална дирекция за областите Видин, Монтана и Враца към Комисия за защита на потребителите в гр. Враца, ул. "Мито Цветков" № 2, етаж 5, стая 14 за съставяне и предявяване на АУАН. На посочената дата и час представител на търговеца се е явил в КЗП, за това ***** на длъжност Старши инспектор в КЗП, в присъствието на свидетелите ***** и ***** съставила на основание **чл.40, ал.1 от ЗАНН – АУАН №003914** от 19.07.2023г., за това че: „на 24.04.2023г. кредиторът „ВИВА КРЕДИТ“ АД, в

стопанисван от него офис находящ се в гр.Враца, бул.,Никола Войводов“ №34, е сключил Договор за паричен заем Standard 14 № 5922445 от 24.04.2023 г., който не съдържа цялата задължителна информация, съгласно изискванията на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12 от ЗПК.**“

Акта е съставен в присъствието на упълномощен представител - ***** и е връчен на същата дата **19.07.2023г.** Актосъставителят ***** е квалифицирала нарушението, като такова по **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12 от ЗПК.** В законоустановеният срок е постъпило възражение от жалбоподателя, като отправените възражения не са възприети за основателни.

Последвало е издаването на обжалваното Наказателно постановление **НП № К - 003914 от 17.01.2024г.,** на **Директор** в РД за областите Видин, Монтана и Враца, при "КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ", в което дословно е пренесено описанието на нарушението, визирано в АУАН, като на основание **чл.45, ал.1 ЗПК** за извършено нарушение на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12 от ЗПК,** на дружеството **жалбоподател** е наложено административно наказание – **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на **3000 /три хиляди/ лева.**

Горната фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетеля актосъставител - ***** и на свидетеля ***** свидетел на проверката и по съставяне на акта, от АУАН № 003914 от 19.07.2023, **НП №К - 003914 от 17.01.2024г.,** Констативен протокол **№К-2742383 от 25.04.202г. и КП №К-274283 от 25.04.2023г.,** жалба с куриерска разписка, Заповед № 771/13.10.2022г. за компетентност на наказващия орган; Заповед №342 ЛС/22.04.2015г. за компетентност на актосъставителя, пълномощни, Удостоверение, Писмо изх. № М-03-353/18.01.2024 г. с ИД на НП; Възражение, Становище вх. № М-03-353/12.07.2023г., Договор № 5922445 от 24.04.2023г., Договор № 5922685 от 24.04.2023г. и двата с приложения, Становище, пълномощно, молба, както и от останалите доказателства приложени с административнонаказателна преписка и по делото.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, изграждайки своето вътрешно убеждение, съдът намира жалбата за подадена в законоустановения преклузивен срок по **чл.59 ал.2 от ЗАНН,** разгледана по същество същата е процесуално **допустима** и **неоснователна** по следните съображения:

При извършената служебна проверка на **АУАН** и на атакуваното **Наказателно Постановление,** съдът не констатира наличието на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването им, обуславящи тяхната незаконосъобразност. Актът е съставен в присъствието на представител на нарушителя и свидетели и съдържа всички необходими реквизити, предвидени в разпоредбата на **чл.42 от ЗАНН.**

Наказателното постановление съдържа всички необходими реквизити, предвидени в разпоредбата на **чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН** – надлежно описание на нарушението, което е в съответствие с описаните в АУАН факти, датата и мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено. Не е налице неяснота относно възприетата от административно-наказващия орган дата на извършване на нарушението в наказателното постановление - като такава е посочена - **24.04.2023г.**

АУАН и НП са съставени в сроковете по **чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН.** В тази връзка не се споделят изложените доводи за допуснати процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство. Съдът констатира, че всички

разписани в ЗАНН процедурни правила са стриктно приложени, изготвените актове са реквизитно прецизни, налице е компетентност на издателя на НП. Несъстоятелни са и останалите наведени в жалбата доводи, тъй като същите не се позовават на установяващото се от доказателствената съвкупност.

Изложените в наказателното постановление факти и обстоятелства очертават фактическите рамки на нарушението, което се вменява на санкционираното лице и съответстват на правната квалификация на деянието.

Жалбоподателят дружеството „Вива кредит“ АД гр. София, има качеството на „кредитор“ по смисъла на **чл.9, ал.4** от ЗПК и е санкционирано за нарушение на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12** от ЗПК. Изследвайки материално-правната законосъобразност на НП, съдът приема, че от доказателствено обезпечената фактология по категоричен начин се установява, че на посочената в обвинението дата и място, кредиторът е сключил с потребител **Договор за потребителски кредит № 5922445 от 24.04.2023г.**, в който липсват част от задължителните му реквизити.

С това безспорно е нарушена разпоредбата на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12** от ЗПК, която вменява изрично задължение за кредиторът, а именно: **Договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и да съдържа:**

т.1 - датата и мястото на сключването му;

т.10 - годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин;

т.12 - информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит;

По отношение на субективната страна, доколкото е ангажирана отговорността на юридическо лице, в тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че предвидената в чл.83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическо лице за неизпълнение на задължение към държавата или общините е обективна, безвиновна. Наказващият орган, при преценка дали е извършено нарушение не следва да взема предвид наличието или липсата на вина у нарушителя, нито да определя нейната форма. За налагане на имуществената санкция е необходимо само да се установи задължението на юридическото лице или едноличния търговец, което не е изпълнено, като не се търси виновно поведение на конкретно физическо лице.

При горните изводи за обективна и субективна съставомерност на деянието, настоящата инстанция отчете изложените в жалбата възражения за неправилност на изводите на наказващия орган. Счете обаче, че тези възражения са неоснователни и наказващият орган съвсем правилно и законосъобразно е приел, че кредиторът е сключил с потребител договор за потребителски кредит, в който липсва мястото на сключването му, годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, и пълната информация по **чл.11, ал.1, т.12** ЗПК.

В случая е без значение дали лицето кредитоискател е било наясно със съдържанието на посочената информация, без значение е и факта, че информацията, се е съдържала в Приложение №1 към договора, в която насока са възраженията срещу

НП, съдът намира, че е без значение за извода дали е извършено нарушение, тъй като **законът** изисква процесните **реквизити** да бъдат **изрично съдържащи** се в самия договор, което в случая е факт, че не е съобразено. Деянието е формално, не е резултатно и не изисква настъпване на вредоносен резултат, което е достатъчно, за да бъде санкциониран жалбоподателя винаги при неизпълнение на вмененото му задължение. Ето защо съдът приема, че оплакванията за липса на нарушение от страна на жалбоподателя са неоснователни.

Съдът намира, че правилно АНО е ангажирал административно-наказателната отговорност на дружеството „Вива кредит“ АД гр. София по реда на **чл.45, ал.1 от ЗПК** за установеното административно нарушение на **чл.11, ал.1, т.1, т.10 и т.12 от ЗПК**.

Наказващият орган е приложил законосъобразно санкционната норма на **чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит**, като санкция на дружеството е в минимален размер, съобразена с разпоредбата на **чл.27 от ЗАНН**.

Разпоредбата на **чл.45, ал.1 от ЗПК** предвижда за нарушение на **чл.11 от ЗПК**, на виновните лица „Глоба“ в размер от 700 лв. /седемстотин лева/ до 2 000 лв. /две хиляди лева/ - за физическите лица, и „**Имуществена санкция**“ в размер от **3 000 лв. /три хиляди лева/ до 8 000 лв. /осем хиляди лева/ - за едноличните търговци и юридическите лица**.

В случая на жалбоподателя е наложена санкция в минимално предвидения размер, който размер настоящият съдебен състав намира за съответна на тежестта на нарушението, поради и което НП е законосъобразно и на това основание, без да са налице условия за изменението му, чрез намаляване на наложената имуществена санкция.

Наказващият орган е преценил тежестта на деянието и е приел, че не са налице основания за прилагане текста на **чл.28 от ЗАНН**, тъй като неизпълнението на горепосоченото административно задължение не се отличава с по-малка тежест от обичайните от този вид. Напротив, нарушенията от този вид засягат в значителна степен обществените отношения, свързани с предоставянето на кредити на потребителите и създават пречки за вземане на правилно решение при избор на възможности за получаване и погасяване на кредит. Предоставянето на преддоговорната информация по кредитите в съответната форма е съществено задължение на кредитора, благоприятстващо за създаването на равноправни условия с потребителя, получател на кредита.

Със жалбата се релевират оплаквания в насока, че издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно понеже е постановено при нарушения на материалния и процесуалния закон, но реално такива не са посочени. Твърди се че липсват доказателства, които реално да подкрепят процесното деяние, тези съображения съдът възприема, като голословни и плод на защитна позиция.

Поради изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

При този изход на делото, съдът следва да се произнесе по направените искания от страните за присъждане на разноски. Съгласно **чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН**, настоящия съд намира, че искането на наказващият орган за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение /за участие чрез изготвяне и депозиране на писмено становище по жалбата и делото е основателно, при което и жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Комисия за защита на потребителите, която е ЮЛ на

бюджетна издръжка сумата от **150 лева** юрисконсултско възнаграждение.

Затова и съдът **ПОТВЪРДИ НП №К-003914/17.01.2024г.** на Директор в РД за областите Видин, Монтана и Враца, със седалище гр.Монтана към ГД „Контрол на пазара“ при **„КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ“**, като **ЗАКОНΟΣЪОБРАЗНО** - съгласно **чл.63, ал.2 т.5** от **ЗАНН**.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.